

Vent í holuni í Mikladali:

Kommunan keypir jørð til sethús

Bygðaráðið í Mikladali ætlar at keypa eina trøð og stykja hana út. Mett verður, at átta 550 m² stór grundstykki fáast

burturúr grøðni, sum er einar 5000 m² til støddar. Trøðin liggur 200 metrar sunnanfyri bygðina og bygðaráðið ívast ikki í, at

hon fæst til keyps.

Tveir triðingar av trøðini er ogn og ein triðingur kongs. Á hagastevnu í Mikladali seinasta leygardag samtyktu teir eigarar, sum møttu, einmælt at selja. Samráðingar hava ikki enn verið við Jarðaráðið um keypið av kongsjørðini.

Bygðaráðið roknar við at fáa trøðna fyri 65.000 kr., ella 13 kr. fyri m².

Mikladalur er farin at vaksa aftur, nú bergholini eru liðug. Seks nýggj sethús eru antin í gerð ella fara í gerð í næstu framtíð. Eitt sethús bleiv bygt fyri fáum árum síðani og var tað fyrsta nýggja húsið í bygðini í 40 ár.

Nógvir turistar

Arbeitt verður nú við at gera vegin millum bergholmunnann og bygðina lidnan. Koyrandi er millum Mikladals og Húsar. Í hvussu so er tveir bílar eru keyptir til Mikladals. Teir standa í Klaksvík og bíða til vegin er asfalteraður.

Núgv ferðafólk hava verið við tjaldi í summar, einamest svíar. Húsið, sum Dansk Vandrelaug hevur í Mikladali, hevur eisini verið dugliga vitjað.

Teir hava ikki gjørt nóg av at fara eftir lunda í summar. Onkur hevur verið tveir dagar. Annan dagin fingur teir 550 lundar.

Diskoklubbarnir á bygð eisini steðgaðir

Tað eru ikki einans diskotekklubbarnir í Havn, sum nú eru í vanda eftir avgerðina hjá Tórshavnar býráð mánaðavloðið. Avgerðin kemur at raka allar diskotekklubbarnir í landinum. Fútin sigur, at treytirnar mugu vera tær somu um alt landið.

Fútin sigur, at so skjótt, hann fær áheitanina frá býráðnum í Havn, verður stóða tikið, í hvussu fram skal farast í málinum. Ivaleyst verða diskotekklubbarnir spurdir, um teir ynskja at søkja um loyvi at hava almennan dans. Og tá sjálvandi undir teimum treytum, sum eru galdandi viðvíkj-

andi stuttleikaskatti, halgdagslóg og hólsviðurskiptum.

Fútin sigur, at lögreglan fær nógvar klagur um, at dansurin varar ov leingi út á náttina og, at nógur gangur er í sambandi við hann. Tað er tí ikki annað enn rimiligt at fáa skipað dansviðurskiftini soleiðis, at tað bert verður almennur dansur.

Eftir, hvat skiltist av býráðsfundinum mánaðavloðið, so hevur lögreglan ikki rættliga hættað sær at gjørt nakað við hesi víðurskifti. Men nú skuldi liggið betur fyri hjá henni, eftir at býráðið hevur heitt á hana um at gera nakað.

Nýggj arbeiðspláss: keramikkerkstøð

Menningargrunnurin fingið drúgva frágreiðing um keramik, støðuna í dag og framtíðarmøguleikar

Alt bendir á, at eisini í Føroyum verður arbeiðsloysi. Tí má eitt handverk, ein teknikkur, sum, í hvussu so er fyri ein part, kann brúka føroyska rávøru, sjálvsagt hava serligan áhuga.

Hetta sigur Frans W. Sørensen í eini frágreiðing, hann hevur gjørt um framtíðarmøguleikarnar hjá keramikframleiðsluni í Føroyum. Frágreiðingin er gjørd fyri Menningargrunnin, partvist eftir áheitan frá lónðarstovuni.

Frans W. Sørensen er keramikari og arbeiðir á keramikkvirkinum í Hvalba. Hann sær stórar møguleikar í framleiðslu av leirvørum her á landi. Bæði sum handverk og iðnað. Vit kunna framleiða t. d. kannur, vasar, lampur, borðiskar, flisar, eldfast tilfar til skorsteinar og t. l., tigulsteinar, kakkul og leir til fólkskúlarnar og kvøldskúlarnar at brúka í keramikundirvisingini.

Ætlan

Men tað letur seg ikki gera eftir einum degi at fáa slíka framleiðslu í lag. Tað tilfar, sum finst í Fø-

oyum og, sum kann brúkast sum leir, er soleiðis hættað, at tað krevur eina ávísu góðsking fyrst.

Frans W. Sørensen sigur, at tað krevur bæði tíð, pening og vitan at uppbyggja eitt handverk, har bert góðskingin av rávøruni er so tíðarkrevjandi. Og tá hetta er nýtt, krevur tað eisini granskning: framleiðslu og savnan av nýggjari vitan.

Tað hava í Føroyum ikki verið nóg nógur fólk nóg leingi til, at eitt yvirlet er gjørt yvir royndirnar higartil og framtíðarmøguleikarnar, sigur Frans W. Sørensen. Tí heitir hann á Menningargrunnin um at góðtaka, at ein ætlan verður gjørd. Uttan eina slíka ætlan fer tað neyvan at bera til hjá tí alment stuðlaða privata initiativinum, metir hann. Og sjálvur hevur hann eitt uppskot til ætlan.

Fyrst, sigur hann, skal verkstaðið í Hvalba virka betur.

«Eg havi fyrr skotið upp, at Menningargrunnurin yvirtekur verkstaðið fyri síðani at leiga tað út fyri eina so lága leigu, at tað ikki hevur hall. Samstundis skal fara fram eitt ávíst granskingsarbeiði. Hetta skal vera treytað

av, at ein frágreiðing verður skrivað, soleiðis, at landið og aðrir keramikarar fáa gagn av teimum royndum, sum verða gjørdar», skrivir Frans W. Sørensen í frágreiðing síni til Menningargrunnin.

Útbúgving

Viðari verður í frágreiðingini mælt til, at Lista- og handverkaskúlin á Sandi verður útbúgdir við einari keramikkeild av somu stødd sum núverandi textildeildin. Soleiðis sum støðan er hjá verkstaðnum í Hvalba, kann neyvan bliva talan um at útbúgva nakran har.

«Fyriuttan at skapa eina nýggja føroyska útbúgving, kann hetta skapa góðar møguleikar fyri granskning av teimum keramikskúla móguleikum í føroysku rávøruni. Í fyrstani samtiðis við undirvisingini, seinni sum ein partur av henni», stendur í frágreiðingini. Verður keramikkeildin veruleiki, hava vit um 3–4 ár fólk, sum sjálvi kunna seta á stovn verkstøð og undirvísing í skúlinum. Samstundis er fingið greiða á, um áhugi

og tekniskir móguleikar eru fyri at fáa í lag onnur sløg av keramikskúla virksemi.

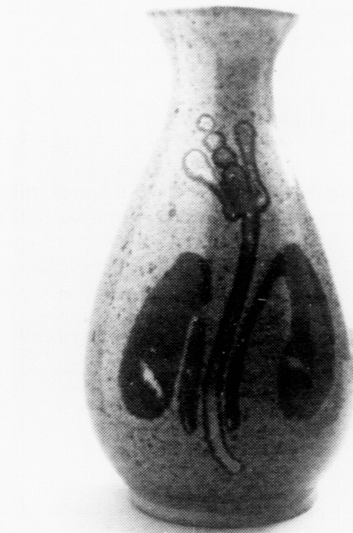
Tá granskningarnar á skúlanum hava vist, um leirið og tuffið kunna brúkast sum steinkersella leirkerseiggi, kann framleiðsla av hesum vera í Hvalba ella í sambandi við Lista- og handverkskúlan.

Nú skuldi eisini verið móguleiki fyri iðnaðarframleiðslu til føroyska marknaðin.

Frans W. Sørensen sigur seg tó ikki hava so stóran kunneleika til iðnaðin og tí hevur hann sett hann seinast í ætlanini. Men, sum hann endar frágreiðing sína, tað er ivaleyst at triva í longu nú og tá tað er gjørt, vita vit nóg meira um, hvussu vit skula fara í holt við iðnaðin.

Nevnd kannar tørvin

Martin Djurhuus, skrivari hjá Menningargrunninum, upplýsir, at tann 22. apríl í ár setti Landsskúlafrýsingin eina nevnd at kanna tørvin á einum lista- og handverkskúla í Føroyum.

Vasi gjørdur í Hvalba. Framleiðslan á verkstaðnum fylgir ikki við eftirspurningini. Tá havt verður í huga, at framleiðslan kann gerast nóg betri, bæði hvat viðvíkur útliti og styrkleika og, at verkstaðið ikki hevur troyst allar móguleikar, so skuldi tað verið marknaðargrundarlag fyri eini útbúgving, sigur Frans W. Sørensen. Hann vísir eisini á, at tað finst ein stórur »lokalpatriotiskur« marknaður, sterk tollverja og vaksandi tal av ferðafólki

Henda nevndin skal m. a. taka støðu til, hvørjar lærugreinar skúlin skal hava.

— Tað er einki at ívast í, at ein keramiklinja verður við í einum slíkum skúla, sigur Martin Djurhuus.

— Eg havi hoyrt, at menn á Tvøroyri og í Sandvík hava í hyggju at fara undir framleiðslu av flisum o. t. l. úr føroyska leirinum. Royndir hava vist, at blandað við basaltmjøli fáa vit l. floks bygningsteinar, flisar o.

a. úr leirinum. Men hetta krevur aftur, at vit mugu vita t. d. á hvønn hátt okkara leir tekur við litum og, hvussu tey ymisk slagini av royðugróti hava roynt til glasar.

Her hevur Frans W. Sørensen gjørt eitt stórt kanningsarbeiði, sum nú er til skjals hjá Menningargrunninum, sigur Martin Djurhuus og leggur dent á, at grunnurin altíð er til reiðar at veita fólk, sum koma við einum skilagóðum hugskoti, hjálp.